

Asia-Pacific Trade Briefs

ประเทศไทย

การค้าภาคสินค้า:

โดยมูลค่าการค้าในภาคสินค้ามีสัดส่วนถึงร้อยละ 107.6 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติในปี 2557 สูงกว่าอัตรา率ของอาเซียนและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 50.4. ประเทศไทยมีอัตราการกระจายการส่งออกที่ดี โดยไทยมีการส่งออกสินค้า 4355 รายการ ไปยัง 127 ประเทศ สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศไทยในภูมิภาคอาเซียนและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 2107 รายการและ 95 ประเทศทั่วโลก ที่มีอัตราการส่งออกไทย (ร้อยละ 48.3) เป็นการส่งออกไปยังจีน สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และช่องกง ในด้านการนำเข้า จีนและญี่ปุ่นเป็นแหล่งนำเข้าสำคัญของไทย โดยมีสัดส่วนรวมกันกว่าหนึ่งในสาม (ร้อยละ 39.5) อย่างไรก็ตาม การขาดดุลตัวอย่างต่อเนื่องของอุปสงค์ในตลาดโลกและผลกระทบจากปัญหาในประเทศไทยเองส่งผลให้ประเทศไทยประสบกับภาวะขาดดุลการค้ามากกว่าภูมิภาคอาเซียนและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 2557 การส่งออกของไทยลดตัวลงร้อยละ -0.4 ในขณะที่การส่งออกของอาเซียนและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เพิ่มขึ้น 1.5 การนำเข้าของไทยหดตัวอย่างรุนแรงถึงร้อยละ -9 โดยมีสาเหตุจากหลายปัจจัยทั้งการหดตัวของอุปสงค์ในประเทศไทยเนื่องจากปัญหาเศรษฐกิจ การขาดดุลตัวในส่วนการนำเข้าเพื่อส่งออก และผลกระทบจากการอ่อนตัวของค่าเงินบาท

การค้าภาคบริการ: ปี 2557 การส่งออกภาคบริการของไทยลดตัวอย่างมากถึงร้อยละ -5 ขณะเดียวกัน การนำเข้าหดตัวร้อยละ -3.1 นับได้ว่าแตกต่างอย่างมากกับที่ผ่านมาที่การส่งออกและนำเข้าภาคบริการของไทยขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 12.7 และ 4.3 ต่อปีในช่วงปี 2553-2557 การลดลงของจำนวนและกำไรใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวต่างชาติเป็นสาเหตุหลักของการส่งออกหดตัวลง นอกจากนี้การขาดดุลตัวของภาคค้าทั้งภาคสินค้าและบริการยังนำไปสู่การลดตัวของบริการด้านการขนส่งที่มีสัดส่วนมากกว่าครึ่งของการนำเข้าบริการทั้งหมดของไทยอีกด้วย

ห่วงโซ่มูลค่าการผลิตระดับโลก (Global value chains หรือ GVCs): ไทยเป็นประเทศหนึ่งที่เข้าร่วมมีบทบาทในเครือข่ายการผลิตระดับโลกโดยเฉพาะอย่างยิ่งมีบทบาทในการเป็นผู้ผลิตสินค้าชั้นกลาง ซึ่งกลยุทธ์เป็นทั้งสินค้าส่งออกและนำเข้าสำคัญของไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งแรงงานราคาถูกในพื้นที่เช่นจังหวัดเชียงใหม่และเชียงราย ได้แก่บริษัทชั้นนำ เช่น บริษัทที่มีสัดส่วนมากกว่าครึ่งของการนำเข้าบริการทั้งหมดของไทย ซึ่งสูงกว่าอัตราของภูมิภาคที่อยู่ต่ำกว่า 22 และ 18 ของอาเซียนและส่วนของอาเซียนและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

การลงทุนทางต่างประเทศ (Foreign direct investment หรือ FDI): การลงทุนทางต่างประเทศจากต่างประเทศลดตัวลงถึงร้อยละ -10.3 ในปี 2557 นับเป็นการหดตัวเป็นครั้งแรกนับแต่ปี 2553 (เฉลี่ยขยายตัวร้อยละ 8.3 ต่อปีในช่วง 2553-2557) เป็นที่น่าสังเกตว่าไทยประสบกับการหดตัวที่ใหญ่กว่า平均ของภูมิภาคที่หดตัวร้อยละ -1.5 ในปี 2557 สะท้อนให้เห็นถึงปัจจัยลบหลายประการที่ทำให้ประเทศไทยหดตัว เช่น ความต้องการซื้อสินค้าและบริการที่ลดลง ความต้องการลงทุนต่างประเทศที่ลดลง ความต้องการแรงงานที่ลดลง และความต้องการสินค้าและบริการที่ลดลง

ภาษีนำเข้า: อัตราภาษีนำเข้าของไทยที่ผูกพันไว้กับองค์กรการค้าโลก (MFN Bound rate) อยู่ที่ร้อยละ 25.3 โดยเฉลี่ยแล้วต่ำกว่าอัตราภาษีนำเข้าที่เรียกว่าอัตราภาษีภายใน (MFN applied rate) ณ ปัจจุบัน เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 10.9 (เมื่อนำมูลค่าการค้าและอัตราภาษีภายในให้เข้ามาคำนวณ) อัตราภาษีเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 12 ซึ่งเป็นอัตราที่ต่ำกว่าภูมิภาคที่อยู่ต่ำกว่า 7.4 จึงแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในส่วนของการค้าต่อไป

ค่าใช้จ่ายในการค้า (Trade costs):

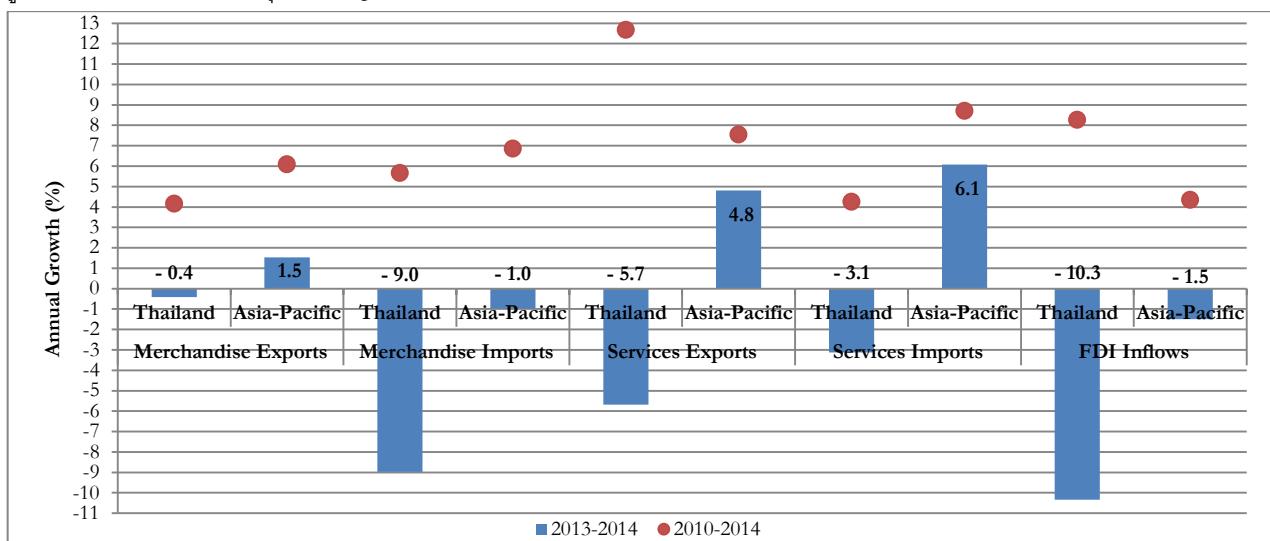
แม้เวลาค่าใช้จ่ายในการค้าระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกจะลดลงเมื่อเทียบกับก่อนวิกฤตเศรษฐกิจปี 2552 และมีระดับใกล้เคียงกับค่าใช้จ่ายในการค้าระหว่างประเทศในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกกับยุโรป-3 (เยอรมัน ฝรั่งเศส สาธารณรัฐอาณาจักร)

แต่ก็ยังสูงกว่ามากเมื่อเทียบกับค่าใช้จ่ายในการค้าระหว่างประเทศในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกกับประเทศไทยเชี่ยวชาญ 75.3 (เงินปั้น เกาหลีใต้) อย่างไรก็ตาม

ประเทศไทยมีความพร้อมของระบบการค้าและศักยภาพทางการค้าและศักดิ์根ทรัพย์ที่สูงกว่าประเทศเอเชียแปซิฟิกโดยเฉลี่ย โดยจากการประเมินของ UNRC Survey 2015 ประเทศไทยได้รับคะแนนประเมินร้อยละ 75.3 ขณะที่คะแนนเฉลี่ยของภูมิภาคอยู่ที่ร้อยละ 46.5

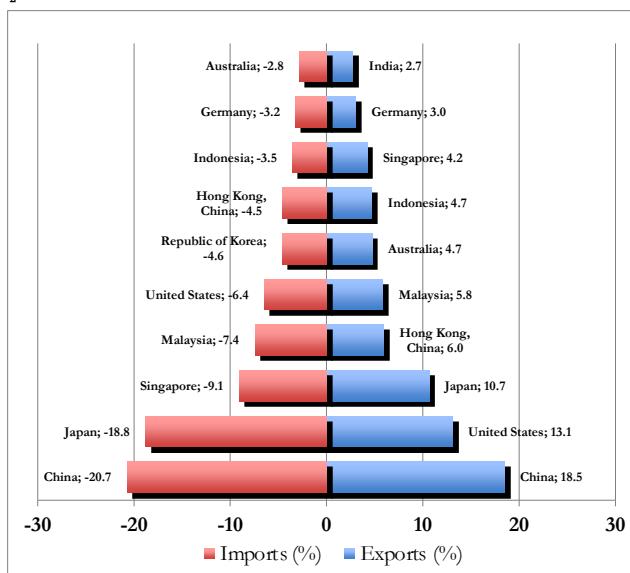
ข้อตกลงทางการค้า: ประเทศไทยให้ความสำคัญกับการใช้ข้อตกลงทางการค้าเป็นเครื่องมือส่งเสริมโอกาสทางการค้า สะท้อนให้เห็นจากการที่ไทยมีข้อตกลงทางการค้าที่มีผลบังคับใช้แล้ว 13 ข้อตกลง ครอบคลุมร้อยละ 55 ของการส่งออกและร้อยละ 71 ของการนำเข้าของประเทศไทย อัตราดังกล่าวสูงกว่าค่าเฉลี่ยของเอเชียแปซิฟิก ซึ่งอยู่ที่ประเทศละ 7 ข้อตกลง โดยเฉลี่ย และครอบคลุมร้อยละ 35 ของการส่งออก และร้อยละ 45 ของการนำเข้า

รูปที่ 1 ดัชนีการค้าการลงทุนที่สำคัญ

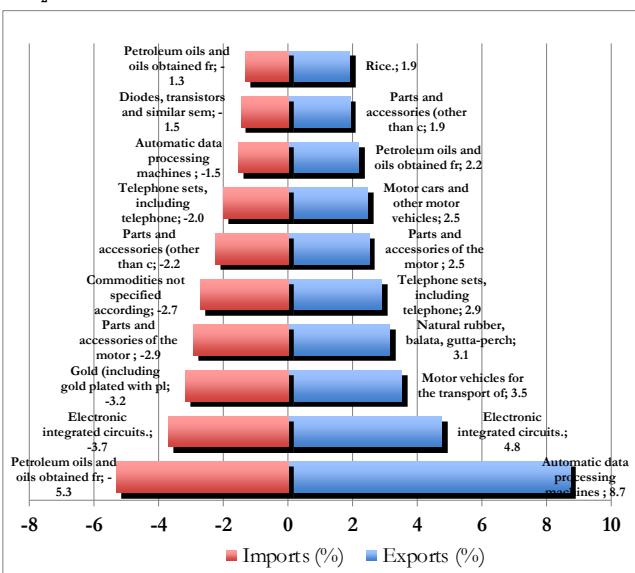

*Country notes summarising results of the UNRC Survey 2015 are available at: <http://unntc.unescap.org/UNTSurvey2015.asp>

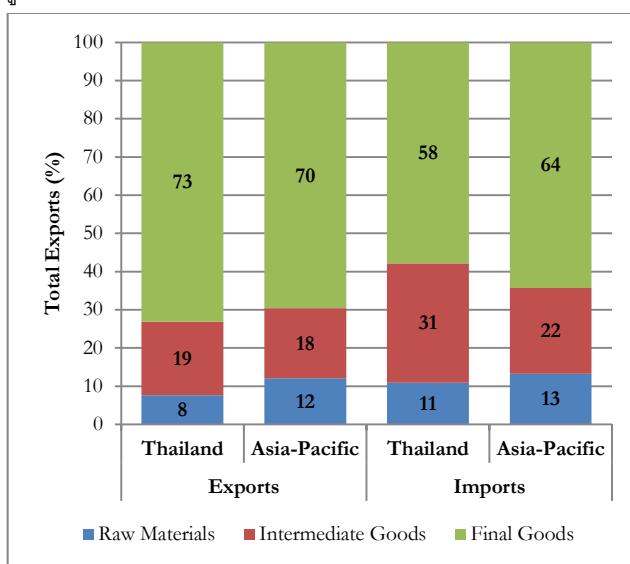
รูปที่ 2 ผลผลิตการค้าที่สำคัญ

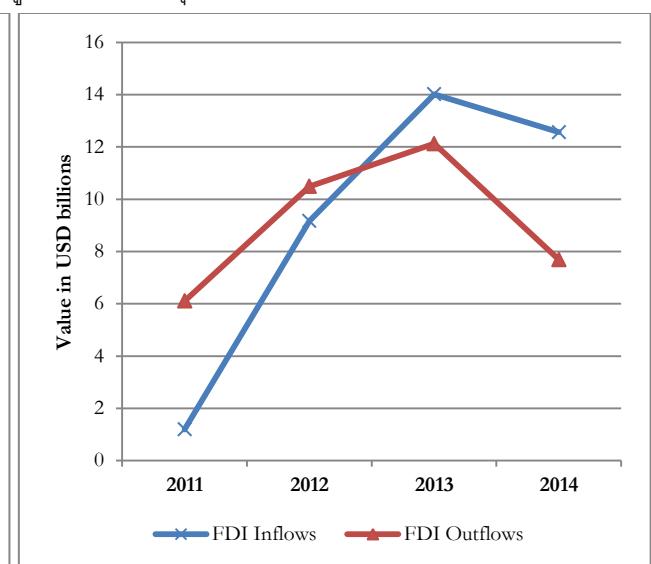
รูปที่ 3 spin-off สำคัญ

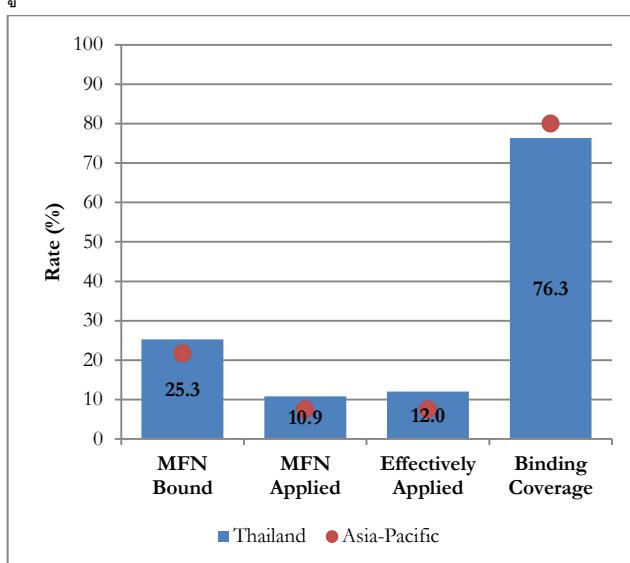
รูปที่ 4: สัดส่วนการค้าแยกตามประเภท

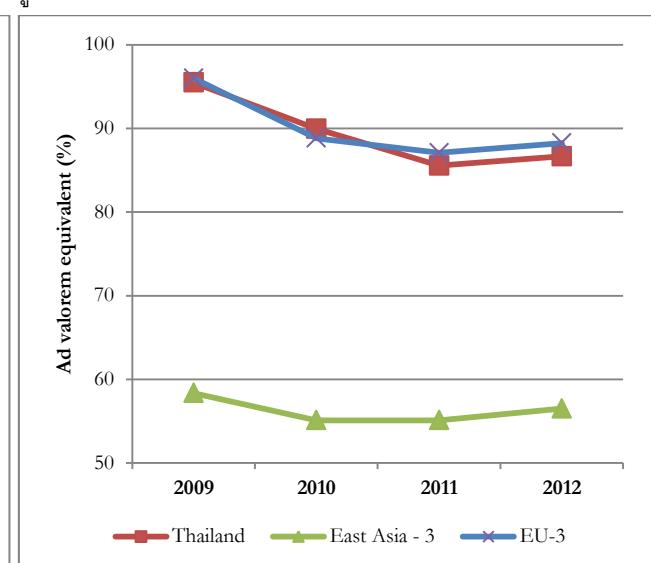
รูปที่ 5 : การลงทุนทางต่างประเทศ

รูปที่ 6:: ภาษีนำเข้า

รูปที่ 7: ค่าใช้จ่ายในการค้า

Sources: Trade and tariff data were accessed through WITS. FDI data was accessed through UNCTADstat.

Notes: Trade data follows the HS2007 classification. Mirror data is used. Products are defined at the 6-digit level.

Definitions: Primary, intermediate, consumer, and capital goods are defined using UNCTAD System of Accounts. Final goods are defined as the sum of consumer and capital goods. Bound tariff is the maximum most favoured nation (MFN) tariff permitted under WTO obligations. MFN applied tariff is the tariff applied on imports among WTO members. Effectively applied rate is the lowest tariff available, i.e. preferential rates where available.

Authors: Aman Saggu and Luca Parisotto; comments from Mia Mikic, Witada Anukoonwattaka, Rajan Ratna, and Adam Heal; translated by Witada Anukoonwattaka; contact: escap-fid@un.org.